

ἐνδοξότατον πρῶτον ἡγεμόνα τῆς Σάμου κ. Γεώργιον Κονεμένον τὸν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὰς διατριβὰς ποιούμενον ἐν τῇ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς Πρεβέζης ἀπεχούτῃ ἐπιθαλασσίᾳ ἐκρινῇ ἐπαύλει, ¹ ἥτις δεσπόζουσα τῶν περικειμένων λόφων, τοῦ λιμένος, τῆς πόλεως καὶ ἀντιτείνουσα πρὸς τε τὸ ἱστορικὸν Ἄκτιον καὶ τὸν ἀμπρικκικὸν κόλπον, ἀνκμιννῆσκει τὰ θερινὰ ἐκεῖνα ἐνδιαιτήματα τῆς ρωμικῆς ἀριστοκρατίας καὶ πάλαι καὶ νῦν ἔτι. Παρὰ δὲ τὴν γραφικὴν τοποθεσίαν τῆς ἐπαύλεως τοῦ σεβαστοῦ πρεσβύτου κ. Κονεμένου, ἣν ἐξωραίζει καὶ ἡ κομψοτάτη αὐτοῦ οἰκία μετὰ τοῦ ἐπιτερπεστάτου παρκιδείου, κόσμος ἄλλος καταγλαίξει τὸ κονεμένειον μέγαρον, ἡ σεβαστὴ δέσποινα καὶ αἱ μουσοτραφεῖς δεσποινίδες αἱ ἤδη νῦν διατελοῦσαι ἐν τῷ μυροβόλῳ τῆς νεότητος λειμῶνι καὶ ἀξιωθεῖσαι ἐπιμεμελημένης ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ πρώτη θυγάτηρ ἡ δεσποινὶς Μάρικα, ἥς τὸ παράστημα καὶ οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ τεκμηριοῦσι τοὺς γνήσιους τύπους τῆς ἑλληνικῆς καλλονῆς, εὐμοιρήσασα διαπαιδαγωγήσεως ἐν τινι τῶν ἐν Βερολίνῳ ὀνομαστῶν παρθενγωγείων διαλέγεται μετὰ γλαφυρότητος καὶ εὐχερείας μεγάλης τὴν γερμανικὴν καὶ ἀπομνημονεύει ἐκλεκτοὺς στίχους τῶν μεγάλων ποιητῶν τοῦ γερμανικοῦ Παρνασσοῦ. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ παρακάμψαντες τὸ περιώνυμον Ἄκτιον καὶ ἐπανκπλεύσαντες εἰς Λευκάδα ² ἀπεκομίσκαμεν εὐφρόσυνον τὴν ἐντύπωσιν τῆς πρώτης ἐν ταῖς σχολικαῖς διακοπαῖς ἐκδρομῆς ἡμῶν.

¹ Ἐν Λευκάδι, κατὰ Δεκέμβριον, 1884.

N. Πετρῆς γυμνασιάρχης

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΕΓΓΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

Ὁ Ἱερώνυμος Ἰουστινιάνης* ἀναφέρει ὅτι καθ' ἃ βεβαιοῦ ὁ Ἀνδρέας Thevet εἶδε κυκλοφοροῦντα ἐν Αἰγύπτῳ νομίσματα τῆς Χίου ἐν οἷς ἦσαν ἀπεικονισμένα ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ἥμισυ δράκοντος καὶ ὠραία κεφαλὴ κόρης μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς **MONETA MACRI CHIO**, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὠραιότατη κεφαλὴ μετ' ἐπιγραφῆς ἀποδεικνυούσης ὅτι ἦτο ὁ βασιλεὺς Δράκων, ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν Εὐμορφίαν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Σκληρίωνος.

Ὁ Promis** ἐραυζόμενος ἐκ τοῦ Βλαστοῦ τὰ περὶ τοῦ νομίσματος

¹ Ἐπίκλην Ψαθάκι.

² Τῇ 16ῃ Ἰουλίου ἔ. ἔ.

* Jerosme Justinian, La description et histoire de l'isle de Schios ou Chios. Paris, 1606, σελ. 123. Βλ. καὶ Βλαστοῦ, Χιακά, Τόμ. Β', σελ. 45.

** Promis, La zecca di Solo durante il dominio dei Genovesi, σελ. 61.

τούτου κρίναι ἐκ τῆς περιγραφῆς ὅτι ὁ γράψας ταῦτα ἠγνόει τὴν νομισματικὴν τοῦ μεσαιῶνος καὶ συμπεραίνει ὅτι πιθανῶς τὸ ἐν λόγῳ νόμισμα εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος καὶ πρὸ πάντων γερμανικῶν ἐφ' ὧν γέγραπται *Moneta marchio* ἀντὶ *marchionis* ἢ *marchionum* καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἐρθημένη ἢ πρώτη συλλαβὴ ἔμεινε τὸ τελικόν *CHIO* ἐξ οὗ ὁ συγγραφεὺς ἀνευ κριτικῆς ἀπέδωκεν εἰς ἓνα ἄρχοντα τοῦ ἰδίου ἔθνους. Ἀλλὰ τὸ ἀμφιτιμώμενον ὑπὸ τοῦ *Pronis* νόμισμα ἀνεκάλυψε τῷ 1878 ὑπάρχον ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Παρισίων· εἶναι δὲ ὀρχιστάτης τέχνης καὶ ἀκριβῶς ἀπαράλλακτον ὡς περιγράφει αὐτὸ ὁ *Ιουστινιάνης*. Ἰδοὺ δὲ τοῦ μοναδικοῦ τούτου νομίσματος πρατίθημι ὧδε τὴν ἀπεικόνισμα καὶ τὴν περιγραφὴν.

ΜΟΝΗΤΗ ΜΑΡΧΙΟ Τὸ πεδίον διαίρεται εἰς δύο μέρη διὰ καθέτου γραμμῆς καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διαμερίσκει ἡμισυ θηλυοῦ δράκοντος ἐστραμμένου πρὸς τὰ ἄνω, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διαμερίσκει νεανίᾳ ἰσταμένη πρὸς τ' ἀριστερά.

Ὅπισθεν. **DRACO. R. X. PRIMO. HENRI.** Νεανίᾳ ἀντωπὸς ἰσταμένη ἔχουσα τοὺς βραχίονας προτεταμένους.

Ἀργυρὸς. Ζυγίζει γραμμάρια 14,25.

Τὸ γριφῶδες τοῦτο νόμισμα κοπέν ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ τῆς Χίου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς κυριαρχίας τῶν *Ιουστινιανῶν* διὰ τὰ κυκλοφορῇ πιθανῶς ἐν Αἰγύπτῳ στηρίζεται ἐπὶ τινος μυθικῆς παρὰδόσεως, περὶ ἧς ὁ *Βλαστός* γράφει τὰ ἑξῆς.

Ἡ *Κυμορφία* αὕτη εἶναι ἡ πολύχροτος *Κόρη*, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλαβε τὸ ὄνομα καὶ ἡ λεγομένη *Γέφυρα* τῆς *Κόρης*, καὶ ὁ πρὸς τὸ ὄρος *Λίπος* κείμενος καὶ τὴν σήμερον ἔτι σωζόμενος (ἐκὼν μόνον εἶναι ὁ αὐτός) παρὰ τὸν ποταμὸν *Βαργάσι* *Πόργος* τῆς *Κόρης*. Περί ταύτης τῆς *Κυμορφίας* διηγεῖται ὁ *Ιερώνυμος* τὴν ἐφεξῆς ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν στηριζομένην ἔσως εἰς τινα παλαιὰν ἄγνωστον παρὰδοσιν νομίζομεν κατὰ τὰ πλεῖστα μᾶλλον ὡς μῦθον καὶ διὰ τὸ ἀλλόκοτον τῶν ἀναφερομένων πραγμάτων καὶ ὀνομάτων, καὶ διότι δὲν ἀναφέρει τὴν πηγὴν ὅθεν τὴν παρέλαβε, καὶ διότι τέλος κανεὶς ἄλλος συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρει τοιαύτην ἱστορίαν.

Ἐκατὸν ἔτη (λέγει) πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὁ βασιλεὺς τῆς Χίου Σκληρίων ἠθέλησε νὰ συμβουλευθῇ τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν διὰ νὰ μάθῃ ποῦτον ἠθέληεν εἶναι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο μὴ τοῦ ἀρπάσωσι τὴν θυγατέρα του, ἥτις ἦτο ὀραιοτάτη καὶ πολλὰ νέεα καὶ εἶχεν ἐρχστὰς τὸν Δράκοντα βασιλέα τῆς Ἀρμενίας, τὸν Ἀγαπητὸν τύρηνον τῆς Δωρίδος (!) καὶ τὴν ἡγεμόνα τῆς Γαρσοῦ Ἀναστηνίωνα (!) τὴν ἐκλείσεν εἰς πύργον καὶ ἔδωκε φύλακας νὰ τὴν φυλάττωσι μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του Ὁ Δράκων ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Χίου ἔστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Σκληρίωνα ζητῶν εἰς γάμον τὴν Εὐμορφίαν· ὁ δὲ φοβούμενος τὴν ἐχθρὴν τῶν ἄλλων δύο ἀντεραττῶν τῆς θυγατρὸς του, τὸν ἀπακρίθη ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐρωτήσῃ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν παρεκάλει νὰ προσμείνῃ τὴν ἀπόκρισιν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του. Τότε ὁ Δράκων ἔστειλε τὸν στρατὸν του καὶ ἐπερικύκλωσε τὴν Χίον ἔχων ὁμόρρηνας καὶ τοὺς κατοίκους. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἀντερατταὶ ἔστειλαν τὰς δυνάμεις των ἐναντίον τοῦ Δράκοντος, οἱ Χῖοι φοβηθέντες τὸν ὄλεθρον τῆς πατρίδος των παρεκάλεσαν τὸν βασιλέα των στείλαντες πρέσβεις νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν θυγατέρα του ἐκ τοῦ πύργου καὶ νὰ τὴν δώσῃ εἰς γάμον εἰς ὃν τινὰ ἤθελε προτιμήτῃ. Ὁ Σκληρίων τοὺς παρεκάλεσε νὰ ἀναγνωρίσωσι βασιλίσσαν τὴν Εὐμορφίαν καὶ νὰ τὴν ὑπανδρεύσωσι μὲ ἓνα ἐκ τῶν τριῶν μνηστήρων. Τοιουτοτρόπως τὴν ἐνυμφεύθη ὁ Δράκων καὶ ἔγεινε βασιλεὺς τῆς Χίου· ὁ δὲ Σκληρίων ἐκλείσθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νὰ περάσῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς του καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν. Εἰς ταῦτα προσθέτει ὁ Ἱερώνυμος, ὅτι διαβὰς ἐκ τῆς Χίου ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἐπετεκέρθη τὸν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τάφον τοῦ Σκληρίωνος καὶ παρεκάλεσε τὸν ἱερέα νὰ τὸν χαρίτῃ τὰ ὅπλα του, τὰ ὅπλα καὶ ἔλαβε.*

Παῦλος Λάμπρος

Αἱ νομισματικαὶ συλλογαὶ Ἀθηνῶν. Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς νομισματικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Παρισίων ὁ κ. Ἀρθουρὸς Ἑγγεὺ δημοσιεύει σημειώσεις περὶ τῶν νομισματικῶν συλλογῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐθεωρήσαμεν ἀρκετὰ περίεργον καὶ ἐνδιαφέρον τὸ θέμα ὥστε νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα σύντομον τοῦ ἀρθρου περίληψιν.

Αἱ ἐν Ἀθήναις συλλογαὶ νομισμάτων ἀνέρχονται κατὰ τὸν κ. Ἑγγεὺ εἰς δεκαεῖς καὶ εἶναι αἱ ἑξῆς: Ἡ τοῦ ἐθνικοῦ νομισματικοῦ μουσείου, ἡ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ συλλογὴ τοῦ κ. Ἰωάννου Δημητρίου, ἡ συλλογὴ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, ἡ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ἡ τοῦ κ. Ἀλε-

* Βλαστοῦ, Χιανὰ, τόμ. Β', σελ. 45.

Ἰωάννου Μελετοπούλου (ἐν Πειραιεῖ), ἢ τοῦ κ. Π. Λάμπρου, ἢ τοῦ κ. Κ. Βούχαρερ (ἐν Πειραιεῖ), ἢ τοῦ κ. Ἐρρίκου Σχλίερμαν, ἢ τοῦ κ. Μ. Μελά, ἢ τῆς Κυρίας Ἑλένης Ν. Μαυροκορδάτου, ἢ τοῦ κ. Θεοδ. Χελδράκη, ἢ τοῦ κ. Α. Ρουτοπούλου, ἢ τοῦ κ. Χαρ. Τρικοῦπη, ἢ τοῦ κ. Μαρτέλ Δυβοά μέλους τῆς γαλλικῆς σχολῆς, ἢ τοῦ κ. Α. Βερέττκ, ἢ τοῦ κ. Οὐλ. Κετ-λερ διευθυντοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου.

Περὶ ἐπὶ τῶν συλλογῶν τούτων ὁ κ. "Εγγεῖλ συντομώτατον ποιεῖται λόγον ἢ γενικὸν περὶ τῶν περιεχομένων ἐν αὐταῖς. Μικρότερον δὲ ποιεῖται περὶ τῶν ἐξῆς, ἀναφέρων καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐν αὐταῖς νομισμάτων.

Τὸ ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον ιδρύθη τὸ πρῶτον τῷ 1829 καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν Ἀνδρέαν Μουστοξύδη. Τῷ 1833 ἐκλήθη εἰς διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐκ Δακίης ὁ νομισματολόγος Γκίδε, διάδοχος δ' αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας Λουδ. Ρόσε. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ρόσε τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἔσχεν ὡς διευθυντὰς τὸν Γεννάδιον καὶ τὸν Πιττάκη. Τῷ 1843 μετακομίσθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὡς παράρτημα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ ἐπεβλέπετο ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης Γεωργίου Κοζάνη Τυπάλλου. Ἀπὸ τοῦ 1856 ὁμοῦς ἀπέκτησεν ἴδιον νομισματογνῶμονα τοῦ κ. Ἀχιλλέου Ποστολάκα τὸν καὶ ἤδη μετὰ ζήλου διευθύνοντα αὐτὸ καὶ εἰς ὃν κύριως καὶ ὁρεῖσται ἡ μεγάλῃ αὐτοῦ ἀνάπτυξις. Τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον ἐποιήσατο τρεῖς δημοσιεύσεις· τὸ α' μέρος τοῦ Γενικοῦ Καταλόγου, τὸν κατάλογον τῶν νομισμάτων τῶν Ἰονίων νήσων τῆς συλλογῆς Π. Λάμπρου, καὶ τὴν σύνοψιν τῶν ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ περιεχομένων νομισμάτων, ἐκ τῶν ἐξαγομένων δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων βραχίζόμενος πκρέχει ὁ κ. "Εγγεῖλ πληροφορίας, αἵτινες εἶναι γνωσταὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον Ἑλληνα ἀναγνώστην.

Ἡ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ συλλογὴ τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου περιέχει ἀποκλειστικῶς νομίσματα τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, εἶναι δὲ πλουσιωτάτῃ καὶ ἐδωρήθη τῷ ἔθνει ὑπὸ τοῦ γενναίου κατόχου μετὰ τῆς Αἰγυπτιακοῦ καὶ αὐτοῦ συλλογῆς. Ἡ συλλογὴ τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου ἐξεδόθη εἰς δύο τόμους ἐν Πάρισις ὑπὸ τοῦ κ. Φεωρδάν τῷ 1873. Ἡ δὲ ὁμοῦς πολλῶν ἑκτοτε γενομένων προσθηκῶν νέαν προετοιμάζεται τῶν νομισμάτων τῆς συλλογῆς ἑκδοσις.

Ἡ νομισματικὴ συλλογὴ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἡ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ κατατεθειμένη δὲν ἐσχηματίσθη συστηματικῶς οὐδ' εἶναι καταταγμένη, περιέχει δὲ τὰ νομίσματα τὰ ἐκάστοτε ἀνευρεθέντα εἰς τὰς διαφόρους ἀνασκαφὰς τῆς Ἑταιρίας, ὧν πολλὰ εἶναι ἄξια λόγου καὶ τινα μοναδικά. Ἐξέχει ἰδίαν σειρὰ μολυβδίνων κερματίων καὶ ἡ κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Διπύλου ἀνευρεθεῖσα σειρὰ Ἀθηναίων τετραδράχμων.

Ἡ συλλογὴ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Ἀλεξάνδρου Μελετοπούλου εἶναι ἀρκετὰ πλουσίᾳ καὶ περιλαμβάνει ἐν γένει πᾶσας τὰς νομισματικὰς σειράς. Ἐγένετο δὲ γνωστὴ εἰς τὸ ἐλληνικὸν δημόσιον διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατωλόγου αὐτῆς, ὃν ὁμῶς ἐκ τῶν γοηφωμένων φαίνεται ἀγνωθὸν ὁ κ. Ἐγγελ.

Ἡ νομισματικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Π. Ακμπρου ἐκτὸς πολλῶν καὶ ἄλλων ἐλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν νομισμάτων περιλαμβάνει τρεῖς σημαντικὰς καὶ μοναδικὰς ὡς λέγει ὁ κ. Ἐγγελ σειράς· αὗται δ' εἰναι: α) πληρεστάτη σειρά τῶν χαλκίων Ἀθηναϊκῶν συμβόλων τῶν φερόντων ἀρ' ἑνὸς μὲν κεφαλὴν Ἀθηνᾶς ἢ Λέοντος, καὶ ἀρ' ἑτέρου γράμματι τοῦ ἀλφάβητου· β) ἡ πλουσιωτάτη σειρά τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὑπὸ τῶν σταυροφόρων καὶ ἄλλων Λατίνων ἡγεμόνων κοπέντων νομισμάτων ἀπὸ τῆς διχμελίσεως τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους· γ) ἡ σειρά τῶν νομισμάτων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἡ τῆς κυρίας Ελένης Ν. Μαυροκορδέτου νομισματικὴ συλλογὴ περιλαμβάνει 2300 νομίσματα καὶ ἐνέχει ἱκανὰ ἄξια λόγου μετὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται ὡραία Ἀθηναϊκὴ σειρά.

Ἡ συλλογὴ τοῦ κ. Θεοδ. Χέλδραϊχ σύγκειται κυρίως ἐκ νομισμάτων Ἀθηναϊκῶν καὶ εἶναι ἀρκετὰ πλουσίᾳ. Ἐλέχει δὲ τινὰ τετραδράχμα τῶν ἀρχόντων ἀνέκδοτα καὶ τινὰ ἄλλα ἱκανῶς σπάνια.

Ἡ τοῦ κ. Καῖλερ νομισματικὴ συλλογὴ περιλαμβάνει κυρίως νομίσματα τῆς Ἀστικῆς περιέχει δὲ πολλὰ σπάνια καὶ ἀνέκδοτα καὶ ἐν γένει εἶναι ἐσχηματισμένη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς.

Ἡ τοῦ κ. Ἀλεξ. Σούτζου τέλος συλλογὴ περιλαμβάνει τὰς ἀρχαίας πόλεις. Ἐκ τῶν νομισμάτων τούτων πεντήκοντα καὶ ἐν ἀνέκδοτα ἐδημοσίευσεν ὁ πκτήρ τοῦ κ. Σούτζου ἐν τῇ Νομισματικῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν Παρισίων τῷ 1870.

Τοιαῦται αἱ ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσαι νομισματικαὶ συλλογαί.

Γερμανικὴ Σχολή.— Ἀπὸ τῆς 10^{ης} Δεκεμβρίου (ν) τῆς ἐπετείου τοῦ Βίγκελμαν ὁπότε ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Σχολῆς κατὰ τοὺς δύο μῆνας Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον πέντε συνεδρία συνεκροτήθησαν ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ ἐξῆς ἀνακοινώσεις:

Κατὰ τὴν πρώτην τούτων ὁ κ. Καῖλερ ὡμίλησε περὶ τῆς παλαιστάτης σχέσεως τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὰ αἰγυπτιακὰ μνημεῖα καὶ τοὺς ἐλληνικοὺς μύθους. Ὁ κ. Δκῆρπφελδ ὡμίλησε περὶ τῆς οἰκοδομικῆς τῶν πρώτων ἐλληνικῶν θεάτρων· ὁ δὲ κ. Λόλλιγγ περὶ τῆς τοπογραφίας τῆς Δωρίδος.

Ἐν τῇ β' συνεδρίᾳ ὁ κ. Βὸν ὡμίλησε περὶ τῶν ἐξαγομένων τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἐν Περγᾶμῳ. Ὁ κ. Καῖλερ ἀνεκοίνωσεν ὑπόμνημα τοῦ

κ. Ι. Χ. Αρχαγάτση περί τινος σφραγίδος, ὃ δὲ κ. Μάρξ ὤμιλησε περί δύο ἀγγείων ἐκ Poggio—Sommanilla.

Κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίαν ὃ κ. Δαϊρπρελδ ὤμιλησε περί τῶν Προπυλαίων, ὃ κ. Δύμμερ περί τινων ἀγγείων ἐκ Caere, καὶ ὃ κ. Φαβρίκιος περί τοῦ ἐν Ἰδῇ Ἀντροῦ τοῦ Διός.

Ἐν τῇ δ' συνεδρίᾳ ὃ μὲν κ. Καϊλερ ὤμιλησε περί δύο ἀττικῶν νεκρικῶν ἀναγκρῶν, ὃ κ. Κυριακὸς Μυλωνᾶς περί τινων νεωττὶ ἀναυραθειτῶν ἐπιγραφῶν καὶ ὃ κ. Ἀόλλιγγ περί τῆς τοποθεσίας τῆς Ἀλοννήσου.

Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ὃ μὲν κ. Καϊλερ ὤμιλησε περί ἀττικῶν ὄρων, ὃ δὲ κ. Ἀόλλιγγ περί τῆς τοποθεσίας τοῦ Δωτίου πεδίου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1888

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα μόνον δύο ἐγένοντο ἀναγνώσμηται :

Ὁ κ. Ο. Ἰκωνίδης, τακτικὸν μέλος ὤμιλησε περί τῆς πολιτείας τοῦ Πλάτωνος.

Ὁ αὐτὸς ἀνέγνω ἀποσπάσματα ἐμμέτρου αὐτοῦ μεταφράσεως τοῦ Δὸν Ζουάν.

Ἡ Κυρία Αἰκατερίνη Ακτοκρίδου ἀπεπεράτωσε τὰς διαλέξεις αὐτῆς πρὸς πρκατικὴν ἀνάπτυξιν τῶν δύο περί Φροβελιακοῦ συστήματος ὁμιλιῶν αὐτῆς.

Τὴν 12 Ἰανουαρίου ἐγένετο ὃ εὐεργετικὸς χορὸς ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προστασίαν τῶν Κυριῶν Ρόζας Σ. Βαλαωρίτου, Ἰωαννείας Α. Συγγροῦ, Πηνελόπης Ε. Κεχαγιᾶ καὶ Σοφίας Ε. Σχλίσμαν. Ὁ χορὸς ἐγένετο ζωηρότατος ἢ δ' ἐξ αὐτοῦ εἰσπραξίς ἀνῆλθεν εἰς δρ. 3878

Ἐν τῷ θεάτρῳ Ἑρμοπολέως ἐδόθη εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τῆς αὐτόθι σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν τοῦ Συλλόγου ἀποκομίσασθαι περί τὰς χιλίας δραχμὰς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς σχολῆς.

Ἐλήφθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐπαρχιακῶν σχολῶν τῶν ἀπόρων παιδῶν.